

Anası tatar, atası avar, vətəni Azərbaycan olan şəxsiyyət O, Üzeyir Hacıbəylinin son dəqiqələrinə qədər yanında olub

1979-cu ilin avqust ayının sonuncu günü idi. Musiqi Texnikumunun fortepiano şöbəsini fərqlənmə diplomu ilə bitirdikdən sonra, Azərbaycan Dövlət Universitetinin Jurnalistika fakültəsinə daxil olmuşdum. İkinçi kirs tələbəsi idim. "Ədəbiyyat və incəsənət" qəzetindən dahi bəstəkarımız Üzeyir bəy Hacıbəylinin ev-muzeyi haqqında məqalə yazmağı tapşırılmışdır. Gündəliki bir bazar günü muzeyə gəldim.

Muzey artıq dörd il iddi ki, fəaliyyət göstərirdi. Bu mədəniyyət məbedində məni çox mehribanlıqla qarşıladılar. Muzeyle tanış etməye başladılar. Məni maraqlandıran suallara onlardan cavab almaq isteyirdim. Amma görünür, əməkdaşlar suallarımı cavablandırırmışdır. Çətinlik çəkdikləri üçün onlardan biri harasa getdi və ucabolyu, küber, zadəgan görkəmlə, elində esa olan, vüqarlı bir şəxsə qayıdı. Tanış olduq. Onun muzeyin direktoru Ramazan Xəlilov olduğunu öyrəndim. Ve mənim Ramazan bəylə tanışlığım beləce başlandı. Gelişimin məqsəd və məramını ona söylədim. R. Xəlilov böyük həvəslə Üzeyir bəy Hacıbəyli və muzey haqqında dəyərli məlumatlar verdi. O vaxt Ramazan bəyin 78 yaşı vardı. Bu yaşda olan insanın hafizəsi, danişq qabiliyyəti, Üzeyir bəyə olan sevgisi məni valəh etmişdi. Muzeylə tanışlıqdan sonra Ramazan Xəlilov mənimlə maraqlandı. Musiqi təhsilimin olduğunu, hazırda isə universitetin jurnalistika fakültəsində oxuduğumu söylədim. Sımasında məmənluq hissini sezdim. İşleyib-isləmədiyi mi soruşdu. Dedim ki, hələ çalışıram. Bu muzeydə işləmek istəyib-istəmediyimi soruşdu. Mənim üçün gözənləməz olan bu suala məmənliyətə "bəli" cavabını verdim. "Elə isə sabahdan işe gəlin" dedi. Beləliklə, 1 sentyabr 1979-cu ildən dünya şöhrəti dahi bəstəkarımız Üzeyir bəy Hacıbəylinin ev-muzeyində, Ramazan Xəlilov kimi böyük ziyali, ensiklopedik bılıklı bir insanın rəhbərliyi altında əmək fəaliyyətimə başladım. Düz iyirmi beş il yarım bu muzeydə çalışdım. Onun iyirmi ilini unudulmaz insan, gözəl ziyali Ramazan Xəlilova çiyin-çiyinə işlədim. Onun vəfatından sonra beş ay qızı Nərgiz Xəlilova ilə çalışdım. Qalan beş ildə isə muzeyə rəhbərlik etdim. 2005-ci ilin fevral ayında məne qarşı olan böyük haqşılığa cavab olaraq, vəzifəmdən istefə verdim. Amma gənciyimi sərf etdiyim, xüsusilə, Ramazan Xəlilovun rəhbərliyi altında muzeydə çalışdığını o illəri unutmadım.

GƏNCƏDƏ ERMƏNİLƏRƏ QARŞI DÖYÜŞÜB

Ramazan Xəlilov qeyri-adi insanlardı. Bu şəxslə adice söhbət etmek insana böyük zövq verirdi. O qədər mədəni, səmimi, yüksək səviyyəli, küber idi ki, onunla ünsiyyətdə olmaqdan ayrıca bir qürur duyurdum. Geniş erudiyyə sahibi olan R. Xəlilova haradan sual verirdin, oradan sənə cavab verirdi. Ramazan bəy böyük bir nəslin - Terequlovlar və Xəlilovlar nəslinin layiqli nümayəndəsi idi. Böyük həyat təcrübəsi vardi. Və mən ondan

özüm üçün çox dəyərlər əzx etdim. Ramazan Xəlilov məktəbi keçdiyimi həmişə qururla söyləyirəm. Azərbaycan mədəniyyəti tarixində xüsusi yeri olan Ramazan Xəlilov 27 dekabr 1901-ci ildə Qrozni şəhərində, zadəgan ailəsində dünyaya gelmişdir. 1908 -1914-cü illərdə Tiflisde gimnaziyada oxumuş, çar II Nikolay orada görmüş, onun bir neçə sualını da cavablandırılmışdır. 1914 -1917-ci illərdə Moskvada Straxov gimnaziyasında təhsilini davam etdirmişdir. Sonra yenidən Tiflisə qayıtmış, atası Həmzə bəy Xəlilovun Azərbaycanın görkəmli generalları Səməd bəy Mehmandarov və Əliağa Şıxlinskini xeyir-duası ilə yaratdığı "Ləzgi alayı"nda xidmətə başlamışdır. 1918-ci ildə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti ordusunun strukturuna daxil olan bu alayın tərkibində gənc R. Xəlilov Zaqatala, Qəbələ, Şəki və Gəncənin erməni quldur dəstələrində təmizlənməsində şücaət göstərmişdir. Ramazan Xəlilov o hadisələr barədə belə danışındı: "1918-ci ilin əvvələrində xain Andranik və əlaltı Hamazas-

institutunda peşəkar mühərrir təhsili almışdır. İlk qələm sınagini Azər TAC-da keçən gənc müxbir, sonralar "Yeni yol", "Kommunist", "Bakinski raboci", "Pravda", "Kommunist Qruzii", "Pravda Vostoka", "Sovet Gürcüstanı" və s. mətbuat orqanlarında, ümumiyyətlə, 38 adda qəzet və jurnalarda yazıları dərc edilmiş, keçmiş SSRİ məqyasında tanınan jurnalist olmuş, bir müddət "Komsomolskaya pravda"nın Azərbaycan üzrə xüsusi müxbiri kimi fəaliyyət göstərmişdir. O, 1933 - 1938-ci illərdə Leninqrad (Sankt-Peterburq) şəhərində yaşamış, Azərbaycanın "Kommunist", Gürcüstanın "Kommunist Qruzii", "Sovet Gürcüstanı", "Pravda Vostoka" qəzetlərini bu şəhərde təmsil etmişdir. R. Xəlilov Azərbaycan, tatar, avar, ləzgi, gürcü və rus dillərində sərbəst danışındı. Həmişə isə belə deyirdi: "Anam tatar, atam avar, vətənim Azərbaycandır". 1938-ci ildə Ramazan Xəlilov böyük dühamız Üzeyir bəy Hacıbəylinin dəvəti ilə Bakıya gəlmiş, əvvəlcə Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasında Üze-



pın başçılığı ilə erməni-daşnak qüvvələri Azərbaycanın bir çox bölgələrində baş qaldırmışdır. Onların etdikləri dəhşətli cinayətləri, vəhşilikləri öz gözlerimlə görmüşdüm. O vaxt Gənce iki hissəyə bölünmüşdü. Körpünün bir tərefi azərbaycanlıların, o biri tərefi ermənilərinə əlində idi. General Ə. Şıxlinskiniñ emri ilə biz Şəkidən Goranboya gəlib dincəldik, səhəri gün Gəncəyə hücuma keçdik. Ermənilər qorxularından dovşan kimi qaçırdılar."

Ramazan Xəlilov 1920-ci ildə, bolşeviklər hakimiyyətə gəldikdən sonra milli orduda xidmetinə görə həbs edilmişdir. O günləri ürək ağrısı, həyəcanla yada salar, qəher onu boğa-boğa həbsxana kamerasında atası ilə görüşündə səhəbət açardı. Onun xatirələrini dinledikcə, bu insanın ne qədər ezbəli yollar keçdiyini düşünür, lakin onun qeyri-adi iradəsinə, metnliyinə heyran qalırdı. R. Xəlilov qorxu ne olduğunu bilməmiş, müdrikliyi, uzaqgörənliliyi, mərdliyi onu hər zaman xilas etmişdir.

ÜZYEYİR HACİBƏYLİNİN DƏVƏTİ İLƏ BAKIYA GƏLIB

1923-cü ildə Ramazan Xəlilov jurnalistika sahəsində fəaliyyətə başlamış, 1933-cü ildə Moskva Redakte-Nəşriyyat

yər bəyin şəxsi katibi, 1941 -1953-cü illərdə isə konservatoriada birinci prorektor vəzifəsində çalışmışdır. Ü. Hacıbəylinin ömrünün son dəqiqələrinə qədər yanında olan R. Xəlilov azman sənətkarın hər arzusunu yerinə yetirmiştir.

Üzeyir bəy Hacıbəylinin həyat və yaradıcılığının gözəl bilicisi, alovlu təbliğatçısı olan Ramazan bəy dahi sənətkarın vəfatından sonra da onun adının əbadileşdirilməsi üçün əlindən gələni etmişdir. Üzeyir bəy onun nəzərində müqəddəs bir insan idi. O, saatlarla ölməz sənətkar haqqında danışmaqdən usanmazdı: "Talə məni çox məşhur şəxsiyyətlərlə qarşılaşdırılmışdır, göründürmüştür, lakin Üzeyir bəy yerini verən, ona tay olan ikinci bir şəxsə rast gəlmədim həyatımda. Üzeyir bəy Hacıbəylini xeyirxahlığın və humanistliyin dahi mücəssəməsi adlandırdırm".

ULU ÖNDƏR ONU ÖMÜRLÜK DİREKTOR TƏYİN EDİB

Gözəl teşkilatlıq qabiliyyətinə malik olan Ramazan Xəlilov konservatoriada çalışmaqla yanaşı, eyni zamanda 25 il Azərbaycan Musiqi Fonduna rəhbərlik etmiş, Opera və Balet Teatrında sərəncam-



**Seadət QARABAĞLI,
üzeyirşünə**

çi direktor olmuş, 1952-ci ildə Opera Stüdyosunu yaratmış və uzun illər oraya rəhbərlik etmişdir.

20 noyabr 1975-ci ildə ümummilli liderimiz Heydər Əliyevin şəxsi təşəbbüsü və köməkliyi ilə dünya şöhrəti sənətkar Üzeyir bəy Hacıbəylinin vəfatından düz 26 il sonra Bakıda dahi bəstəkarın ev-muzeyi açılmışdır. Muzeyin yaradılması böyük xidmətləri olan Ramazan Xəlilov elə həmin ildən ulu öndər tərəfindən bu sənət məbedinə ömürlük direktor təyin edilmişdir. Üzeyir bəyin ırsının qorunmasına, tədqiqində və təbliğində onun gördüyü işlər danılmazdır və evezsizdir. Təəssüf ki, bu gün Ramazan Xəlilovun eməyini, vaxtılı gördüyü işləri öz adına çıxıb kitab nəşr etdirənlər var. Həyatda heç nə cavabsız qalmır. Tez, ya gec, haqq öz yərini tapır. Əfsuslar olsun ki, bu gerçəkliliyi anlamayan, mahiyyətinə varmayan insanların hələ də mövcuddur. Amma o cavabı hər kəs alacaq...

Üzeyir bəy Hacıbəyli ırsının yorulmaz tədqiqatçısı və təbliğatçısı Ramazan Xəlilov ömrünün son dəqiqəsinə qədər çalışdı. Özünün şəxsi stenografcısı var idi. Saatlarla danışar, stenografcı yazardı. R. Xəlilov məşhur insanların, sənətkarların Üzeyir bəy Hacıbəyli haqqında xatirələrini toplamışdı. Hətta onu Moskvada "Sovetski kompozitor" nəşriyyatına təqdim etmişdir. Lakin qara qüvvələr o kitabı orada nəşrinə mane olmuşdular. Ramazan bəy həmin kitabı nəşriyyatdan geri almışdı və o əlyazma R. Xəlilovun şəxsi arxivində idi...

Bütün bunlarla yanaşı, Ramazan Xəlilov tərcümə sahəsi ile də ciddi məşğul olurdu. O, Üzeyir bəy Hacıbəylinin dünya şöhrəti "Arşın mal alan" operettasını rus dilinə çevirmiş, onun tərcüməsində əsər Moskvada, Sankt - Peterburqda, Riqada, Tallində və digər şəhərlərde tamaşa qoyulmuşdur. R. Xəlilov həmçinin Vasif Adigözəlovun "Nənəmin şahlıq quşu", Azər Rzayevin "Hacı Kərimin Aya səyahəti" musiqili komediyalarını, Nəriman Nərimanovun "Bahadır və Sona", İslam Səfərliyin "Göz həkimi" əsərlərini rus dilinə tərcümə etmişdir.

Mədəniyyətimizin inkişafında, milli musiqi kadrların yetişdirilməsində Ramazan Xəlilovun rolü danılmazdır. O, uzun illər musiqi mədəniyyətimizin təbliği ilə də məşğul olmuş, Azərbaycan mədəniyyətinə dair beş əlavə kitabı yazmışdır. O, 1995-ci ildə ümummilli lider Heydər Əliyevin sərəncamı ilə "Şöhrət" ordeni ilə təltif edilmişdir.

Ramazan Xəlilov enişli-yoxusu, eyni zamanda çox şərəflə və zəngin həyat yolu keçmişdir. Bu ilin dekabr ayında Ramazan Xəlilovun anadan olmasının 115-ci il tamam olacaq. 115 ilin böyük bir qismini, Azərbaycan xalqına, onun mədəniyyətinə, incəsənetinə xidmət etmiş bir insanı unutmaq mümkündür? Həyatda elə insanlar var ki, illər ötsə də onun sıması, insanlıq keyfiyyətləri, eməli, küberli, zadəganlığı, ziyalılığı unudulmur, yaddaşalar, hafizələr, qəlbələr həkk olunur. Görkəmli mədəniyyət xadimi, gözəl ziyalı olan professor Ramazan Həmzə oğlu Xəlilov da unudulmayıcaq, daim onu tanıyanların və dəyerini bilənlərin qəlbində yaşayacaqdır.